

תאריך: 24.6.19

לכבוד משרד התקשורת
המועצה לשידורי כבלים ולשידורי לוויין

א.ג.נ.,

שלום רב,

הנדון: אופן ההוצאה בפועל של חובת ההשקעה בהפקות מקומיות ומועדי שידורן וכן ניווד עודפי השקעה בהפקות מקומיות (תיקון החלטה מס' 10-25/2002 מיום 27.6.2002)

1. דעתנו כזו של המועצה, הגורסת שיש לתקן את הוראות פריסת ההשקעה. אנחנו ממליצים לעבור לשיטה חלופית של בחינת חובת ההשקעה. באופן ספציפי אנחנו תומכים בשיטה שעל פיה עמידה בחובת ההשקעה תיבחן בכל שנה בהתאם לעלות ההפקות ששודרו באותה שנה (להלן: "מבחן השידור").
2. באם העמידה בחובת ההשקעה תיבחן בכל שנה לפי מבחן השידור, ניתן יהיה להגדיל את מגבלת הניוד העומדת כיום על עשרה אחוזים, לחמישה עשר אחוזים.
3. להבנתנו וכפי שנפרט בהמשך, המצב הנוכחי שבו מועדי ההשקעה נפרסים על פני שנים, הינו קרקע פורה להצטברות ליקויים חמורים. זה פוגע בתפקוד שוטף של התעשייה, פוגם באיכות היצירה, מציב את היוצרים בפני קשיים שהם לעיתים בלתי עבירים, מגביר את עלויות ההפקות ומשבש את איכות הפיקוח של המועצה על גופי השידור.
4. הרגולציה הכבדה והשינויים התכופים שהונהגו בה עלולים לגרום לכך שמועדי שידור יקבעו לא לפי יתרון מסחרי, אלא לפי היתרון המניפולטיבי של הכרה במועדי השידור וההוצאה להפקות מקור. התנהלות זו מזינה מעגל של פגיעה ביתרון התחרותי של גוף השידור, פניות חוזרות של גוף השידור להקלות רגולטוריות עקב ירידה בהכנסות וחוזר חלילה.
5. כאשר שיקולי מועדי השידור נקבעים לא לפי יתרון תחרותי ולא לפי טובת הצופה, אלא מתוך העדפת השיקול הרגולטורי, היצירה נפגמת שכן על מנת לעמוד בתנאי הרגולטור ההפקה מזוהזת או לחילופין נדחית ואילו האיכות נדחקת לפינה, הופכת למשנית ולעתים אחרונה בשרשרת השיקולים וההעדפות.
6. כאיגוד שמטפל מידי שנה בעשרות תלונות של יוצרים על עיכוב שכרם, אנחנו עדים לנוק העצום שנגרם להם כתוצאה מפריסת ההכרה בהוצאה להפקות מקור. הפקות מעכבות את שכר היוצרים עד שהן מקבלות את התשלום מגוף השידור ואם מועד השידור נדחה או סתם מתעכב, גם התשלום לגוף ההפקה מתעכב, וכנגזר מזה גם התשלום ליוצרים מתרחק באופן לא מידתי ממועד עבודתם. למרות שכמובן מאליו, אין שום זיקה או קשר חוזי או אחר בין חובת המפיק לשלם שכר - לבין התשלום שהוא עצמו מקבל מגוף השידור - הרי שמה שתיארנו כאן זהו המצב בפועל. מעבר למודל מבחן השידור עשוי לצמצם את עיכובי השכר ליוצרים, אשר במצב הקיים הופכים למעשה למלווים בעל כורחם לגוף השידור.
7. תאריכי השידור שנדחים על ידי גוף השידור כדי למקסם את ההטבות הרגולטוריות, גורמים לפגיעה כלכלית בגופי ההפקה וביוצרים כפי שתיארנו בסעיף הקודם. על פגיעה כלכלית זו מפצים גופי ההפקה והיוצרים בהלוואות גישור וכך נוצר מעגל בזוי, שבו ההפקות בהווה מכסות על הלוואות שנלקחו בעבר כדי לפצות על עיכובי שכר, ואילו תשלומי הריבית נלקחים מתוך תקציבי ההפקות ובעצם מושתים על הכתפיים הרזות של היוצרים. מעבר למודל מבחן השידור יצמצם את התלות של התעשייה בהלוואות גישור מיותרות אלה. כמו כן הוא יביא להפחתת עלויות היצור של הפקות.

8. נכון לתאריך זה הדו"ח האחרון שהמועצה הוציאה היה בשנת 2014. ניתן בהחלט להסיק שהמועצה אינה עומדת בעומס הרגולטורי ולכן לא ברור מדוע היא מעוניינת להגדילו.
9. זאת ועוד. פריסה ארוכה יותר של מחויבות גופי השידור להפקות מקור זורה חול בעיני המועצה. לשם הדוגמא, אנו מטילים ספק ביכולתה של המועצה לעקוב אחר הפקה שנתוניה דווחו כאשר יצאה לדרך בשנת 2015, אבל היא בוטלה ב 2019 ונגרעה מדיווח גוף השידור, או במקרה אחר, תקציב פיתוח שהחל ב 2016, נכלל בדיווח על הפקה ששודרה רק ב 2018.
10. לסיכום, כדי לעודד יצירה איכותית, תחרותית, רגולציה רזה ואפקטיבית וכדי לשרת את הציבור באמת ובתמים מבלי ביורוקרטיה מיותרת, אנו ממליצים לעבור למודל הכרה על בסיס מבחן השידור. זהו לדעתנו תנאי מוקדם הכרחי כדי שאפשר יהיה לשקול בחיוב את העלאת מגבלת הניוד.

בברכה
נגה בריינס

מנכ"ל איגוד העורכים – איגוד מקצועות הפוסט בישראל

איגוד העורכים -
איגוד מקצועות הפוסט בישראל
ע.ר. 560498657
ת.ד. 190 תל אביב 6100101
077-4810350

